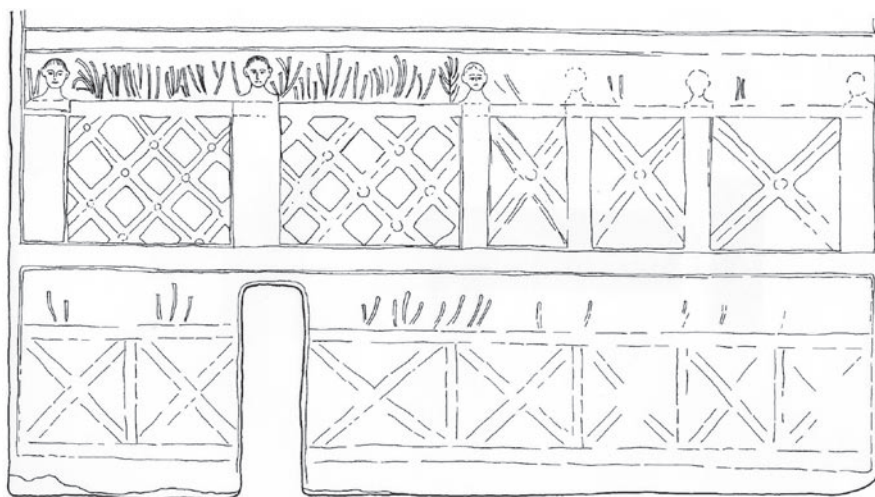

У СПОМЕН АКАДЕМИКУ
ДЕЈАНУ МЕДАКОВИЋУ

IN THE MEMORY OF ACADEMICIAN
PHD DEJAN MEDAKOVIĆ

Иринеј (Мирослав Гавриловић) рођен је у селу Видови код Чачка 28. августа 1930. године, где је завршио гимназију. Призренску Богословију завршио је 1951. године а затим Богословски факултет у Београду. Монашки чин прима 1959. године у манастиру Раковици код Београда. Патријарх Герман рукоположио га је у чин јерођаконa и јеромонаха 24. и 27. октобра 1959. године. Од 1959. до 1968. године наставник је Богословије у Призрену. Као стипендиста Светског савеза цркава, школске 1962/63. године одлази у Грчку на Богословски факултет. Затим бива постављен за управника Монашке школе у Острогу. Од 1971. до 1974. године је професор и ректор призренске Богословије. Маја 1974. године изабран је за викарног епископа Његове Светости Патријарха српског Германа, са титулом епископ моравички. На заседању Светог архијерејског сабора од 21-28. маја 1975. године је изабран за епископа нишке епархије. Епископ Иринеј устоличен је на трон нишке епархије у Саборној цркви 15. јуна 1975. године. За српског Патријарха изабран је 22. јануара 2010. године.

Irinej (Miroslav Gavrilović) was born in a village Vidovi near Čačak, on 28 August, 1930, where he finished the high school. He completed the Seminary in Prizren in 1951 and then the Theological Faculty in Belgrade. He received the Monastic rank in 1959 in Rakovica, a monastery near Belgrade. Patriarch German ordained him to the rank of hierodeacon and hieromonk on 24 and 27 October, 1959. From 1959 to 1968, he was a teacher at the Seminary in Prizren. As a scholarship holder of the World Council of Churches, in 1962/63 school year he went to Greece to study at the Theological Faculty. Afterwards he was appointed principal of the monastic school in Ostrog. From 1971 to 1974, he was a professor and rector of the Seminary in Prizren. In May 1974, he was elected vicar bishop of His Holiness Serbian Patriarch German, obtaining the title of Bishop of Moravica. At the session of the Holy Assembly of Bishops of 21-28 May, 1975, he was elected Bishop of the Eparchy of Niš. Bishop Irinej was enthroned on the Eparchy of Niš throne in the Cathedral on 15 June, 1975 year. He was elected the Serbian Patriarch on 22 January, 2010 year.

Сл. 1 Владика нишки, сада Његова Светост Патријарх српски Господин Иринеј, Отварање симпозијума Ниш и Византија VIII, сала Универзитета у Нишу, 3. јун 2009.
Fig.1 Bishop of Niš, now His Holiness Serbian Patriarch Irinej. Opening of the symposium “Niš and Byzantium VIII”, Hall of the University in Niš, 3 June, 2009

Од доласка епископа Иринеја на чело нишке епархије многе цркве су обновљене и изнова изграђене. Велики број значајних књига, компакт дискова и телевизијских емисија, као и сваки почетак рада византолога на симпозијуму „Ниш и Византија“ заједно са зборницима радова, реализовани су уз благослов Његове Светости Патријарха српског Господина Иринеја.

Међународни научни симпозијум византолога „Ниш и Византија“ већ девет година одржава се са благословом Епископа нишког, сада, Његове Светости Патријарха српског Господина Иринеја. Захваљујући томе, симпозијум Ниш и Византија траје скоро целу деценију, а његов углед и значај превазилизи оквире наше земље. Велики број еминентних научника дали су свој допринос да се на прави начин

Ever since the arrival of Bishop Irinej at the head of the Eparchy of Nis, many churches were rebuilt and reconstructed. A large number of significant books, compact discs and television programs, as well as every year opening of “Niš and Byzantium” - a symposium of Byzantinists, including the Collections of their works, have been realized with the blessing of His Holiness Serbian Patriarch Irinej.

International scientific symposium of Byzantinists “Niš and Byzantium” has already been held for nine years with the blessing of the Bishop of Niš, presently, His Holiness Serbian Patriarch Irinej. Thanks to this fact, the symposium “Niš and Byzantium” lasts nearly a decade, and its reputation and significance overcome the frameworks of our country. A large number of eminent scholars gave their

сагледа културно наслеђе и Ниша и Византије, зашта се посебно залаже Његова Светост Патријарх српски Господин Иринеј:

„Манастири и цркве првенствено су света места освећена благодаћу Божијом, у којима се обављају богослужења, а преко њих верни успостављају непосредну везу, и свој лични однос са Богом живим.

Унашој, пак, историји, слично историји других православних народа, манастири и цркве имали су прворазредну улогу и као духовно-просветни центри у којима се развијала и неговала хришћанска култура која је постала темељ науке и цивилизације. Стога, историја наше културе и науке незамислива је без манастира и цркава. Отуда је задатак сваког, па и нашег времена, да велике и славне светиње чувамо и обнављамо, али и нове да подижемо. Што постојимо као народ са својом културом, која је у бити хришћанска, треба да захвалимо нашој Цркви. Без свете Цркве православне, као народ одавно би смо нестали са културно-историјске позорнице света. Ако желимо да и у трећем миленијуму останемо и опстанемо са својим духовним, културним и етничким идентитетом, морамо бити верни својој православној вери и светосавској цркви. Наша црква је била и остала душа народа. А добро нам је знано да човек који остане без душе, престаје да живи и постоји.

... Кренимо и ми, као народ, својој духовно-моралној обнови, као и обнови наших порушених, напуштених светиња, али и изградњи нових. Ово се нарочито односи на наше градове у којима

contribution to proper perception of the cultural heritage both of Niš and Byzantium, in favor of which His Holiness Serbian Patriarch Irinej especially intercedes:

“Monasteries and churches are primarily the holy places dedicated by the blessing of God, where worships are performed and through them those who believe establish direct connection and their personal relation, with the God alive.”

However, in our history, similar to the history of other Orthodox people, monasteries and churches had a first class role of being both spiritual and educational center in which a Christian culture was developed and cherished that has become the foundation of science and civilization. Therefore, the history of our culture and science is inconceivable without the churches and monasteries. Hence, it is everybody’s task, also the task of our times, to preserve and restore our sanctities, as well as to build new ones. For the fact that we exist as a nation which has its own culture that is essentially Christian, we should thank to our Church. Without the Holy Orthodox Church, we would have disappeared as the nation long time ago from the world’s cultural and historical stage. If we want to stay and survive in the third millennium, together with our spiritual, cultural and ethnical identity, we must be loyal to our Orthodox faith and the Church of Saint Sava. Our Church was and it still is the soul of our nation. And we all know very well that if a man stays without his soul, he ceases to live and exist.

... Let us also, as a nation, start with our spiritual and moral restoration, as well as with restoration of our destroyed, deserted sanctities,

се више деценија није изградила ни једна црква, а сами се више пута увећали и проширили.

Будимо верни и одани својој Цркви, као што је Црква била и остала верна нама.“ (предговор у: М. Ракоција, Манастири и цркве Ниша, Ниш 1998, цд.)

but also with building new ones. This specifically refers to towns and cities, where, for more than several decades, not a single church has been built, while they, in the meantime, became several times bigger and larger.

Let us be faithful and loyal to our Church, in the same way as the Church was and remained faithful to us.” (Foreword in: M. Rakocija, Monasteries and churches of Niš, Niš 1998, cd)